

Arrest

nr. 175 259 van 22 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. DE POURCQ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te hebben en een soennitische Koerd te zijn. U was woonachtig in de wijk Rashidia, te Mosul.

U verklaarde geboren te zijn op 9 januari 1990 en daar gewoond te hebben tot uw vertrek uit Irak.

Op 3 juni 2014 viel IS Mosul binnen. U verliet toen uw winkel waar u sigaretten en alcohol verkocht en ging huiswaarts. U bleef thuis en ging niet meer werken omdat u IS vreesde.

Tijdens de maand augustus 2014 was uw vader in het openbaar aan het roken. Hij werd betrapt door leden van IS en twee dagen later werd zijn hand geamputeerd. Uw vader verbleef toen een week in het ziekenhuis.

Vanaf het moment dat IS aanwezig was in Mosul tot uw definitieve vertrek uit Mosul reisde u 15 keer naar Turkije. U deed dit om achter financiële middelen te gaan bij uw oom, die in Turkije woonde, voor het onderhoud van uw familie, maar ook om medicijnen te halen voor uw vader.

U verliet Mosul eind september 2015. U vertrok uit Mosul en reisde via Syrië naar Turkije met een veewagen. Vanuit Turkije zette u uw reisweg verder over land en reisde u onder meer door Bulgarije, Servië en Duitsland om op 15 oktober 2015 aan te komen in België. U diende uw asielaanvraag in België in op 15 oktober 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een woonstkaart van uw vader, uw paspoort en een foto van uw vader.

B. Motivering

U vreest dat u bij een terugkeer naar Mosul zal vermoord worden door IS.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u recent in Mosul hebben gewoond.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw paspoort op 25 augustus 2013 werd uitgegeven in Dohuk. Dohuk is de hoofdstad van de gelijknamige provincie Dohuk, onderdeel van de Koerdische Autonome Regio in Irak, en ligt niet in Ninewa, waarvan Mosul de provinciehoofdstad is. Het is bijzonder vreemd dat uw paspoort werd uitgegeven in Dohuk aangezien het CGVS over informatie beschikt dat men enkel een paspoort kan ophalen in de provinciehoofdstad van de provincie waar men woont – in uw geval zou dit Mosul zijn – of in de hoofdstad Bagdad (Iraq: Travel documents and other identity documents, Landinfo 2014). Het feit dat uw paspoort uitgegeven werd in een andere provincie dan diegene waarin u beweerde gewoond te hebben voor uw vertrek, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Mosul. U gaf als verklaring hiervoor dat u nooit in Dohuk hebt gewoond, maar dat u uw paspoort daar hebt bekomen omdat Dohuk 'dichtbij lag' en omdat u geen aanvraag durfde indienen bij de Arabische instanties in Mosul omdat u een Koerd bent (CGVS, 14/04/2016, pg. 12 & 13). Deze verklaring is niet afdoende aangezien u klaarblijkelijk geen problemen kende om andere documenten aan te vragen in Mosul. Zo legde u volgende documenten voor uit Mosul: uw nationaliteitsbewijs uitgegeven in 2007, uw identiteitskaart uitgegeven in 2010 en de woonstkaart van uw vader uitgegeven in 1995. Deze daten echter van voor de uitgifte van uw paspoort en meerdere jaren voor de het moment van uw vertrek uit Irak en vormen dan ook geen bewijs voor uw recente herkomst uit Mosul.

Voorts is het weinig aannemelijk dat u zo vaak Mosul verliet en terugkeerde in de periode dat Mosul bezet werd door IS. Dit is vooraleerst weinig aannemelijk gezien de enorme risico's die hiermee gepaard gaan. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan het dossier, dat mensen die op illegale wijze proberen vluchten uit IS gebied het risico lopen om geëxecuteerd worden. Het feit dat u dit niet 1 maar 15 keren deed, zoals blijkt uit de in- en uitreisstempel in uw paspoort, die uw vele reizen tussen de Koerdische Autonome Regio in Irak en Turkije attesteren, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (CGVS, 14/04/2016, pg. 11). Bovendien zijn uw verklaringen wat betreft uw gedrag en verblijf in Mosul na de inval van IS inconsistent met de verklaringen over uw vele illegale reizen vanuit Mosul naar Turkije en terug. U verklaarde tijdens het eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal (CGVS) 'één volledig jaar, was ik de hele tijd thuis' en op het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u 'niet durfde om buiten te gaan' en dat het uw moeder was die de boodschappen deed (CGVS, 18/03/2016, pg. 13; CGVS, 14/04/2016, pg. 3). Het is weinig logisch dat u zo vaak enorm grote risico's nam om Mosul te verlaten en naar Turkije te gaan, terwijl u in Mosul zelf nooit durfde buiten te komen omwille van IS. Daarnaast is ook het tijdstip van uw vele vluchten naar Turkije merkwaardig. U verklaarde dat u naar Turkije ging om achter geld – dat u van uw nonkel kreeg – en medicijnen te gaan voor uw vader (CGVS, 14/04/2016, pg. 4 & 5). De problemen van uw vader dateren van augustus 2014. De eerste stempel in uw paspoort na de problemen van uw vader dateert echter van maart 2015. Het is weinig logisch dat u zo lang wacht als uw vader werkelijk dringende medische noden kende. Toen u werd geconfronteerd met het feit dat het weinig logisch was dat u hiermee zo lang wachtte, gaf u als verklaring dat uw 'zussen en ooms langs moeders kant toen in Turkije zaten' (CGVS, 14/04/2016, pg. 6). Toen u dit nogmaals werd gevraagd, antwoordde u: "ongeveer eind september heb ik Mosul definitief verlaten." Vervolgens verklaarde u: "Ja, ik ging toen naar Turkije" (CGVS, 14/04/2016, pg. 6). Dergelijke antwoorden bieden dan ook geen afdoende verklaring voor de lange periode tussen de amputatie van de hand van uw vader en de eerste keer dat u in Turkije achter medische hulp voor uw vader ging.

Ten slotte zijn er ook vele hiaten en leemtes in uw kennis over het leven onder IS in Mosul, ondanks dat u wel een aantal evidente zaken kan benoemen. U weet onder meer wel dat alcohol en sigaretten verboden zijn, dat er islamitische kledijvoorschriften zijn en dat mannen een baard moeten laten groeien

(CGVS, 18/03/2016, pg. 13; CGVS, 14/04/2016, pg. 3). Wanneer het echter over meer specifieke zaken ging, verklaarde u het niet te weten. Zo verklaarde u dat u niet wist dat IS zogenaamde 'blast walls' had verwijderd, terwijl het CGVS over informatie beschikt dat dit wel heeft plaatsgevonden (CGVS, 14/04/2016, pg. 8). Daarnaast verklaarde u niet te weten hoe de religieuze politie heette van IS (CGVS, 14/04/2016, pg. 8). Ten slotte wist u ook niet dat er een belangrijke ingang van de stad gesloten werd door IS (CGVS, 14/04/2016, pg. 9). Bovendien gaf u naast het probleem van uw vader slechts één concreet voorbeeld van een wanpraktijk van IS die u zelf zou hebben gezien. Zo verklaarde u dat u zag dat er drie peshmerga werden geëxecuteerd. U legde over dit feit echter bijzonder vage verklaringen af. U wist zelfs niet bij benadering wanneer deze executie plaatsgevonden had en wie er geëxecuteerd werd (CGVS, 14/04/2016, pg. 7). Vooral het feit dat u niet weet wanneer dit heeft plaatsgevonden is weinig geloofwaardig. U gaf zelf aan dat u bijna nooit buiten kwam. Aangezien dit een van de enige keren was dat u wel buitenkwam en het om zo een ernstig feit gaat, kan er van u redelijkerwijze verwacht worden dat u tenminste weet in welke maand dit heeft plaatsgevonden. Het feit dat u niet op de hoogte bleek te zijn van enkele concrete en belangrijke aspecten van het leven onder IS in Mosul, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit de regio.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de woonkaart van uw vader en uw paspoort bevestigen enkel uw identiteit en oorspronkelijke herkomst uit Mosul, die in deze beslissing niet wordt betwist. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en de woonkaart van uw vader zeggen echter niets over de plek waar u verbleef op het moment van uw vertrek, aangezien ze respectievelijk dateren van 2010, 2007 en 1995.

Daarnaast legde u ook een foto van uw vader voor. De foto van de verwondingen die uw vader zou hebben opgelopen, kan niet attesteren in welke omstandigheden uw vader deze verwondingen zou hebben opgelopen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent afkomstig te zijn uit de stad Mosul in de provincie Nineva. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mosul heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

U werd in de loop van de asielprocedure nochtans herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS vragenlijst; CGVS 18/03/2016, p. 2). U werd op het einde van het tweede gehoor ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Mosul. U werd nogmaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met

betrekking tot uw verblijfplaats(en) in de periode voor uw vertrek uit Irak. U bleef echter volhouden dat u tot op het moment van uw vertrek uit het land in Mosul in de provincie Nineva woonde (CGVS 14/04/2016, p. 12-13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een aanvraag ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. (...)”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift dat hij zijn recente verblijf in Mosul, in de Iraakse provincie Ninive, niet aannemelijk zou hebben gemaakt en repliceert op de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In de mate dat zou worden aanvaard dat hij in Mosul verbleef ten tijde van de machtsovername door Islamitische Staat (IS) in juni 2014, meent verzoeker tevens in aanmerking te komen voor toekenning van subsidiaire bescherming.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de

relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire bescherming toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“U vreest dat u bij een terugkeer naar Mosul zal vermoord worden door IS.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u recent in Mosul hebben gewoond.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw paspoort op 25 augustus 2013 werd uitgegeven in Dohuk. (...) Het is bijzonder vreemd dat uw paspoort werd uitgegeven in Dohuk aangezien het CGVS over informatie beschikt dat men enkel een paspoort kan ophalen in de provinciehoofdstad van de provincie waar men woont – in uw geval zou dit Mosul zijn – of in de hoofdstad Bagdad (Iraq: Travel documents and other identity documents, Landinfo 2014). Het feit dat uw paspoort uitgegeven werd in een andere provincie dan diegene waarin u beweerde gewoond te hebben voor uw vertrek, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Mosul. U gaf als verklaring hiervoor dat u nooit in Dohuk hebt gewoond, maar dat u uw paspoort daar hebt bekomen omdat Dohuk ‘dichtbij lag’ en omdat u geen aanvraag durfde indienen bij de Arabische instanties in Mosul omdat u een Koerd bent (CGVS, 14/04/2016, pg. 12 & 13). Deze verklaring is niet afdoende aangezien u klaarblijkelijk geen problemen kende om andere documenten aan te vragen in Mosul. Zo legde u volgende documenten voor uit Mosul: uw nationaliteitsbewijs uitgegeven in 2007, uw identiteitskaart uitgegeven in 2010 en de woonkaart van uw vader uitgegeven in 1995. Deze daten echter van voor de uitgifte van uw paspoort en meerdere jaren voor de het moment van uw vertrek uit Irak en vormen dan ook geen bewijs voor uw recente herkomst uit Mosul.

Voorts is het weinig aannemelijk dat u zo vaak Mosul verliet en terugkeerde in de periode dat Mosul bezet werd door IS. Dit is vooraleerst weinig aannemelijk gezien de enorme risico's die hiermee gepaard gaan. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan het dossier, dat mensen die op illegale wijze proberen vluchten uit IS gebied het risico lopen om geëxecuteerd worden. Het feit dat u dit niet 1 maar 15 keren deed, zoals blijkt uit de in- en uitreisstempel in uw paspoort, die uw vele reizen tussen de Koerdische Autonome Regio in Irak en Turkije attesteren, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (CGVS, 14/04/2016, pg. 11). Bovendien zijn uw verklaringen wat betreft uw gedrag en verblijf in Mosul na de inval van IS inconsistent met de verklaringen over uw vele illegale reizen vanuit Mosul naar Turkije en terug. U verklaarde tijdens het eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal (CGVS) ‘één volledig jaar, was ik de hele tijd thuis’ en op het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u ‘niet durfde om buiten te gaan’ en dat het uw moeder was die de boodschappen deed (CGVS, 18/03/2016, pg. 13; CGVS, 14/04/2016, pg. 3). Het is weinig logisch dat u zo vaak enorm grote risico's nam om Mosul te verlaten en naar Turkije te gaan, terwijl u in Mosul zelf nooit durfde buiten te komen omwille van IS. Daarnaast is ook het tijdstip van uw vele vluchten naar Turkije merkwaardig. U verklaarde dat u naar Turkije ging om achter geld – dat u van uw nonkel kreeg – en medicijnen te gaan voor uw vader (CGVS, 14/04/2016, pg. 4 & 5). De problemen van uw vader dateren van augustus 2014. De eerste stempel in uw paspoort na de problemen van uw vader dateert echter van maart 2015. Het is weinig logisch dat u zo lang wachtte als uw vader werkelijk dringende medische noden kende. Toen u werd geconfronteerd met het feit dat het weinig logisch was dat u hiermee zo lang wachtte, gaf u als verklaring dat uw ‘zussen en ooms langs moeders kant toen in Turkije zaten’ (CGVS, 14/04/2016, pg. 6). Toen u dit nogmaals werd gevraagd, antwoordde u: “ongeveer eind september heb ik Mosul definitief verlaten.” Vervolgens verklaarde u: “Ja, ik ging toen naar Turkije” (CGVS, 14/04/2016, pg. 6). Dergelijke antwoorden bieden dan ook geen afdoende verklaring voor de lange periode tussen de amputatie van de hand van uw vader en de eerste keer dat u in Turkije achter medische hulp voor uw vader ging.

Ten slotte zijn er ook vele hiaten en leemtes in uw kennis over het leven onder IS in Mosul, ondanks dat u wel een aantal evidente zaken kan benoemen. U weet onder meer wel dat alcohol en sigaretten verboden zijn, dat er islamitische kledijvoorschriften zijn en dat mannen een baard moeten laten groeien (CGVS, 18/03/2016, pg. 13; CGVS, 14/04/2016, pg. 3). Wanneer het echter over meer specifieke zaken ging, verklaarde u het niet te weten. Zo verklaarde u dat u niet wist dat IS zogenaamde 'blast walls' had verwijderd, terwijl het CGVS over informatie beschikt dat dit wel heeft plaatsgevonden (CGVS, 14/04/2016, pg. 8). Daarnaast verklaarde u niet te weten hoe de religieuze politie heette van IS (CGVS, 14/04/2016, pg. 8). Ten slotte wist u ook niet dat er een belangrijke ingang van de stad gesloten werd door IS (CGVS, 14/04/2016, pg. 9). Bovendien gaf u naast het probleem van uw vader slechts één concreet voorbeeld van een wanpraktijk van IS die u zelf zou hebben gezien. Zo verklaarde u dat u zag dat er drie peshmerga werden geëxecuteerd. U legde over dit feit echter bijzonder vage verklaringen af. U wist zelfs niet bij benadering wanneer deze executie plaatsgevonden had en wie er geëxecuteerd werd (CGVS, 14/04/2016, pg. 7). Vooral het feit dat u niet weet wanneer dit heeft plaatsgevonden is weinig geloofwaardig. U gaf zelf aan dat u bijna nooit buiten kwam. Aangezien dit een van de enige keren was dat u wel buitenkwam en het om zo een ernstig feit gaat, kan er van u redelijkerwijze verwacht worden dat u tenminste weet in welke maand dit heeft plaatsgevonden. Het feit dat u niet op de hoogte bleek te zijn van enkele concrete en belangrijke aspecten van het leven onder IS in Mosul, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit de regio.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de woonstkaart van uw vader en uw paspoort bevestigen enkel uw identiteit en oorspronkelijke herkomst uit Mosul, die in deze beslissing niet wordt betwist. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en de woonstkaart van uw vader zeggen echter niets over de plek waar u verbleef op het moment van uw vertrek, aangezien ze respectievelijk dateren van 2010, 2007 en 1995.

Daarnaast legde u ook een foto van uw vader voor. De foto van de verwondingen die uw vader zou hebben opgelopen, kan niet attesteren in welke omstandigheden uw vader deze verwondingen zou hebben opgelopen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent afkomstig te zijn uit de stad Mosul in de provincie Nineva. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mosul heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een

dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

U werd in de loop van de asielprocedure nochtans herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS vragenlijst; CGVS 18/03/2016, p. 2). U werd op het einde van het tweede gehoor ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Mosul. U werd nogmaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaats(en) in de periode voor uw vertrek uit Irak. U bleef echter volhouden dat u tot op het moment van uw vertrek uit het land in Mosul in de provincie Nineva woonde (CGVS 14/04/2016, p. 12-13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen. (...)"

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden allen steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker bevestigt zijn verklaring dat hij het door hem neergelegde paspoort heeft bekomen in Dohuk, enerzijds omdat deze stad niet veraf was en anderzijds omdat hij als Koerd geen paspoortaanvraag wou indienen bij de Arabische overheidsinstanties in Mosul. Hij stelt dat het niet is omdat de andere door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vermelde documenten wel in Mosul werden uitgegeven dat de aanvraag en het bekomen van een paspoort in Dohuk onwaarschijnlijk zou zijn. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt volgens verzoeker dat de voorwaarde van verblijf in de provincie waar de aanvraag (exclusief) kan worden ingediend in de praktijk niet klopt of niet sluitend is. Verzoeker geeft aan andere bewijsstukken te hebben bekomen die zijn verblijf in Mosul aantonen. Het betreft een foto genomen binnenin de luchthaven van Mosul in 2012 waarop verzoeker de hand schudt van twee Amerikaanse bewakers (stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift) en vier fotokopieën van respectievelijk een ziekenhuisfactuur betreffende de opname van verzoekers moeder in 2009, een pensioenbewijs met betrekking tot verzoekers vader uit 2011, een elektriciteitsfactuur uit 2014 en een waterfactuur uit 2014 (stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift). Verzoeker wijst erop dat deze laatste stukken nog naar het Nederlands moeten worden vertaald, maar meent niettemin dat zij "eens te meer aan(tonen) dat verzoeker met zijn familie in het verdere maar ook in het dichterbij verleden in Mosul verbleef.". De Raad merkt op dat in dezen niet wordt getwijfeld aan het feit dat verzoeker zijn paspoort heeft aangevraagd en bekomen in Dohuk. Deze vaststelling doet evenwel afbreuk aan verzoekers bewering in de jaren onmiddellijk voorafgaand aan zijn komst naar België in Mosul te hebben verbleven. Uit informatie die door de verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (zie rapport LandInfo "Iraq: travel documents and other identity documents" van 23 januari 2014) en waarnaar verzoeker ook zelf verwijst, blijkt namelijk dat Iraakse paspoorten worden uitgegeven in Bagdad en in de provinciehoofdplaatsen en dat wie geen paspoort aanvraagt in Bagdad ook de mogelijkheid heeft dit te doen in de provincie waar hij of zij verblijft. Dat van de aanvrager van het paspoort slechts een bewijs van verblijf zou worden gevraagd in geval van twijfel over diens

verblijfplaats, neemt niet weg dat het op basis van voormelde informatie niet aannemelijk is dat verzoeker in Mosul in de provincie Ninive zou hebben verbleven toen hij een paspoort aanvraag en bekwam in de provincie Dohuk. Waar verzoeker bij zijn aanvullende nota van 12 augustus 2016 een paspoort van een vriend voegt en hierbij aangeeft dat hieruit blijkt dat het niet abnormaal is dat personen met een Iraakse nationaliteit een paspoort aanvragen in een andere stad dan de stad van normaal verblijf, dient de Raad op te merken dat hieruit geenszins blijkt dat voormelde persoon in Mosul verbleef. Verzoeker toont hiermee aldus geenszins aan dat hij een paspoort kon bekomen in de provincie Dohuk terwijl hij naar eigen zeggen in op dat ogenblik in Mosul verbleef. De verklaring die verzoeker gaf voor het feit dat hij zijn paspoort aanvraag in Dohuk – met name de nabijheid van deze stad en zijn vrees voor de Arabische instanties in Mosul – kunnen niet overtuigen nu verzoeker nog andere identiteitsdocumenten heeft neergelegd die wel blijken te zijn uitgegeven in Mosul, zij het meerdere jaren vóór zijn vertrek uit Irak. De stukken die verzoeker thans bij zijn verzoekschrift voegt tonen evenmin zijn recente verblijf in Mosul aan. Op basis van de foto is het allerm minst duidelijk dat de persoon die een hand geeft aan de militairen verzoeker betreft, noch dat de foto in 2012 werd genomen op de luchthaven van Mosul, laat staan dat deze foto zou kunnen aantonen dat verzoeker sinds de verovering van Mosul door IS in juni 2014 daar effectief heeft verbleven tot aan zijn vertrek in september 2015. Zoals verzoeker in het verzoekschrift ook zelf opmerkt, zijn het medisch rapport, de facturen en het pensioenbewijs niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor deze documenten dan ook niet in overweging worden genomen. De vertalingen van voormelde documenten die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt zijn evenmin voor eensluidend verklaarde vertalingen conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 zodat deze stukken niet in overweging worden genomen. Volstrekt ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoeker geen originele stukken, maar slechts fotokopieën neerlegt. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan hoe dan ook geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Het betoog dat verzoeker houdt in zijn aanvullende nota omtrent de recente situatie in Mosul is gelet op wat voorafgaat dan ook niet relevant.

Met betrekking tot de in- en uitreisstempels in zijn paspoort, merkt verzoeker op dat enkele van zijn reizen zich situeren eind april en eind juni 2014. Hij voert aan dat, terwijl er in april 2014 nog geen direct probleem was met IS, Mosul eind juni 2014 reeds door hen was ingenomen, maar de controles toen nog niet dermate georganiseerd of streng waren dat het onmogelijk was om te passeren. Hij stelt duidelijk te hebben gemaakt dat hij vanaf maart 2015 steeds illegaal en met de hulp van derden in- en uitreisde. Verzoeker erkent dat de amputatie van de rechterarm van zijn vader reeds in augustus 2014 werd voltrokken en dat de eerstvolgende stempel in zijn paspoort dateert van maart 2015. Hij wijst erop dat hij echter voordien reeds tweemaal deze reis had gemaakt, namelijk in april en juni 2014. Hij voegt hier nog aan toe dat de organisatie van deze reizen geen sinecure was en dat de contacten met zijn familie in Turkije hierbij van belang waren. Het zijn deze contacten die de medicijnen zouden hebben aangekocht, terwijl verzoeker zelf de rol van koerier zou hebben vervuld. De Raad stelt vast dat het feit dat verzoeker illegaal reisde, hulp kreeg van derden en veel aandacht besteedde aan de organisatie van zijn reis niet wegneemt dat het telkens een bijzonder risicovolle onderneming was en dat het niet logisch is dat verzoeker zo vaak grote risico's nam om Mosul te verlaten en naar Turkije te gaan, daar waar hij volgens zijn verklaringen in Mosul zelf nooit durfde buiten te komen omwille van IS (stuk 5, gehoorverslag, p. 3). Verzoeker blijft ook nu in gebreke een afdoende verklaring te bieden voor de lange periode tussen de amputatie van de hand/arm van zijn vader en de eerste keer dat hij in Turkije om medische hulp ging.

Verzoeker stelt verder dat hij tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 maart 2016 informatie heeft gegeven over een aantal bekende plaatsen in Mosul, de geografische situering van de wijk waar hij woonde, de school, bepaalde moskeeën of kerken, bepaalde hotels, de universiteit, het voetbalstadion, de vijf bruggen over de Tigris, etc. en dat hij veel heeft verteld over zijn winkeltje op de luchthaven van Mosul. Er zouden hem tevens een vijftal foto's zijn getoond waarover hij de hem bekende informatie heeft gegeven. Hij wijst erop dat wat deze informatie betreft het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem op geen enkel fout antwoord kon betrappen. Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dat hij wel een aantal evidente zaken kan benoemen, meent verzoeker dat het grote aantal vragen omtrent zijn leefomgeving in Mosul toch twijfels doet rijzen over het evidente karakter van de antwoorden. Verzoeker wijst er tevens op dat hij de executie van drie niet bij naam gekende peshmerga heeft beschreven tijdens zijn gehoor. Hij meent dat niet zomaar een gebrek aan geloofwaardigheid kan worden afgeleid uit het feit dat hij het antwoord moest schuldig blijven waar het

ging over de 'blast walls', de (Arabische) naam van de religieuze politie – verzoeker geeft aan dat hij als Koerd normaal Badini spreekt – en de sluiting van een toegang tot Mosul. Verzoeker voert tot slot aan dat hij bang was om buiten te komen en zijn bewegingsvrijheid bijgevolg zeer beperkt was. Daardoor zou hij ook veel minder goed geïnformeerd zijn geweest over een en ander. De Raad meent dat van iemand die beweert gedurende meer dan één jaar in Mosul te hebben gewoond sinds de controle over de stad werd overgenomen door IS in juni 2014 redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van een enkele concrete en belangrijke aspecten van het leven onder IS in Mosul. Verzoeker biedt geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat zijn kennis desbetreffend ontoereikend is gebleken. In zoverre verzoeker wenst aan te voeren dat hij de (Arabische) naam van de religieuze politie van IS niet wist omdat hij geen Arabisch maar Badini spreekt, dient hij erop te worden gewezen dat hij zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkens het gehoorverslag in het Arabisch heeft afgelegd en zowel aan het begin als het einde van het gehoor bevestigd heeft dat hij de tolk goed begrijpt (stuk 8, gehoorverslag, p. 2, 16). Waar verzoeker aangeeft de executie van drie peshmerga waarvan hij in Mosul getuige zou zijn geweest te hebben beschreven, gaat hij eraan voorbij dat zijn verklaringen dienaangaande bijzonder vaag waren en hij zelfs niet bij benadering kon aangeven wanneer deze executie plaatsgevonden had (stuk 5, gehoorverslag, p. 7), terwijl het een van de weinige keren moet zijn geweest dat verzoeker naar buiten ging en toch kan worden verondersteld dat deze executie een dermate sterke indruk zou hebben nagelaten op verzoeker dat hij daar in een later stadium nog een gedetailleerde beschrijving van kan geven. Dat verzoeker doorgaans binnen bleef en aldus beperkt was in zijn bewegingsvrijheid is geen afdoende verklaring voor zijn onwetendheid. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij compleet afgesloten van de buitenwereld leefde en niet in staat was om nieuws te vernemen over gebeurtenissen in zijn onmiddellijke omgeving. In de mate dat verzoeker de feiten die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst situeert in de periode volgend op de verovering van Mosul door IS in juni 2014, is de door hem verstrekte informatie over welbepaalde locaties in Mosul en zijn winkeltje in de luchthaven van Mosul niet dienstig om aan te tonen dat hij daar ook op het moment van de machtsovername door IS nog daadwerkelijk verbleef.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een ambtsbericht van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken van oktober 2015 (stuk 5 gevoegd bij het verzoekschrift). In zoverre verzoeker zich hierop wenst te beroepen teneinde aan te tonen dat de veiligheidssituatie in Mosul van die aard is dat zij de toekenning van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet rechtvaardigt, moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde recente verblijf in Mosul en verzoeker bijgevolg niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4, § 2, c) zou lopen. Verzoeker stelt dat uit voormeld ambtsbericht blijkt dat niet alle berichten van executies uit Mosul geverifieerd kunnen worden vanwege de beperkte toegang tot de stad en dat dit misschien ook verklaart dat zijn relaas over de executie van drie peshmerga niet bevestigd kan worden. Verzoeker wijst erop dat voormeld ambtsbericht tevens melding maakt van de amputatie van ledematen, zelfs in het geval van een overtreding van het rookverbod, zoals zijn vader overkomen zou zijn. De Raad merkt op dat op basis van zijn verklaringen geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers bewering getuige te zijn geweest van voormelde executie, zodat de vraag of deze executie al dan niet plaatsgevonden heeft hier niet ter zake doet. Nog daargelaten dat uit de door verzoeker bijgebrachte informatie niet blijkt dat amputatie van de arm de sanctie is die door IS wordt gesteld op het overtreden van het rookverbod, kan algemene informatie niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers vader deze straf moest ondergaan, noch dat verzoeker of zijn familie in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.5. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. Reeds hoger werd vastgesteld dat verzoeker op een dermate ernstige wijze aan de op hem rustende medewerkingsplicht heeft verzaakt dat hij het onmogelijk maakt een duidelijk en

waarheidsgetrouw beeld te vormen over zijn werkelijke verblijfplaats(en), levensloop, problemen en situatie. Bijgevolg is het onmogelijk om zijn reële nood aan internationale bescherming in te schatten en kan aan hem de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of een bepaalde regio immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. In zoverre verzoeker blijkens het opschrift van het verzoekschrift de nietigverklaring van de bestreden beslissing vordert, dient te worden vastgesteld dat uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF